

kastet af den ærede næstforegaaende Taler, skal jeg bemærke, at, saavidt jeg veed, har det været Meningen med den Bestemmelse i § 1, at man ikke skal inddrive Noget af Bødens Beløb hos den Paagjældende, naar han overhovedet skal gaae i Fængsel, fordi han ikke kan betale det Hele, at vise Humanitet mod den Paagjældende. Man har fundet, at det vilde være haardt, om man — for at jeg skal bruge et vulgært Udtryk — først kældte Manden af, saavidt man kunde, og saa satte ham i Fængsel. Det er altsaa netop af Humanitetshensyn, at Bestemmelsen er affattet, som den er. Hvad iøvrigt Affattelsen angaaer, da er jeg ikke ganske vis paa rigtigt at have forstaaet den Tvivl, det ærede Medlem fremsatte; mig forekommer det, at Affattelsen ikke giver Anledning til Tvivl. Naar en Mand idømmes Bøder, sættes der altid en vis Frist, som han har til at rebe for sig, og naar denne Frist er udløben, skal han affone hele Bøden med den Fængselsstraf, som er foreslaaet i § 1. For saavidt han altsaa har betalt Noget, maa man sige til Manden: Enten maa Du betale Resten, og saa er Sagen dermed afgjort, eller ogsaa faaer Du det Afdrag, som Du har betalt, tilbage og gaaer i Fængsel. Dette har man fastsat, fordi man, som sagt, har troet, at det ikke vilde være humant mod den Paagjældende først at tage Alt fra ham, hvad han har, og saa lade ham gaae i Fængsel. Naar Manden søger at betale Bøden, saa er det, fordi han vil slippe for Fængsel, men kan han ikke det, slaae hans Midler ikke til, saa skal man ikke tage Pengene fra ham, men bringe Bødestrafpen til Anvendelse. Det Alternativ, man har sat ind, Fængsel, troer jeg maa erkjendes at være i den Grad billigt og moderat, navnlig i Sammenligning med den nugjældende Tilstand, at der heller ikke forsaavidt kan være Betænkelse ved at ordne Sagen paa den foreslaaede Maade.

Da Ingen videre begjærede Ordet, fattedes Lovudkastets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 67 Stemmer.

Endringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til Tirsdag Middag Kl. 1.

Formanden: Da jeg har faaet Underretning om, at Ordsføreren for de tilstedeværende Medlemmer af det i forrige Samling nedsatte Udvalg til Valgbrevs Prøvelse er i Stand til at afgive Beretning om det idag modtagne Valgbrev for det i Maribo Amts 4de Valgkreds foretagne Valg, skal jeg give den nævnte ærede Ordsfører Ordet.

Klein: De tilstedeværende Medlemmer af det Udvalg, som den høitærede Formand nævnte, have undersøgt det Valgbrev, som er blevet indleveret for den i Maribo Amts 4de Valgkreds valgte Folketingsmand, Skolelærer Andreas Christian Hansen af Gundslev. Dette Valgbrev maa siges at være i tilstrækkelig Orden, forsaavidt det behøves til Godkjendelse af Valget. Jeg skal tillade mig at henvende Opmærksomheden paa, at det maastee ikke er ganske correct, naar der ikke i Valgbrevet findes nogen Betegnelse af den Periode, for hvilken den Paagjældende er valgt. Der kunde efter min Mening enten have været nævnt den Valgperiode, for hvilken den Paagjældende er valgt, eller ogsaa indirecte været antydet det Fornødne om, at den nu valgte Rigsdagsmand kun indtræder for den Tid, som Biskop Mourad havde tilbage af Valgperioden. Den ansførte Omstændighed kan imidlertid ikke udøve nogen Indflydelse paa Anerkjendelsen af Valgets Gyldighed. Da der nu heller ikke er meddeelt Underretning om, at der fra anden Side er fremkommet Indsigelser mod Valgets Gyldighed, skal Udvalget tillade sig at henstille, at Valget anerkjendes for gyldigt.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges den gjorte Indstilling, og Skolelærer A. C. Hansen af Gundslev erklæredes for gyldigt valgt Medlem af Rigsdagens Folkething for Maribo Amts 4de Valgkreds.

Edsformularen blev derefter tilstillet det valgte Medlem til Underskrift, hvorefter Eden modtoges til Opbevaring i Archivet.